

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 15 december 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0424
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0097-UDN

- Verzoekende partijen
1. de heer **Guido MORTIER**
  2. mevrouw **Denise GOYVAERTS**
- vertegenwoordigd door advocaten Thomas EYSKENS en Simon CLAES met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 33
- Verwerende partij
- het **VLAAMSE GEWEST**
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
- vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
- Tussenkomende partijen
1. de nv **ORANGE BELGIUM**
- vertegenwoordigd door advocaten Pascal MALLIEN en Werner VANDENBRUWAENE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1210 Brussel, Manhattan, Bolwerklaan 21 bus 1
2. de nv **TELENET GROUP**
- vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Thibault CLAEYS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledelle 96/3
-

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 december 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 2 september 2020.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor het plaatsen van een 42,21 meter hoge vakwerkpyloon op het perceel gelegen te 3960 Bree, Wijshagerstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 333Z20.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 9 december 2020 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De tweede tussenkomende partij verzoekt door neerlegging ter griffie op 10 december 2020 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is opgenomen in hun respectieve verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 10 december 2020.

Advocaten Thomas EYSKENS en Simon CLAES voeren het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Yves FRANÇOIS voert het woord voor de verwerende partij.

Advocaten Pascal MALLIEN en Werner VANDENBRUWAENE voeren het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Advocaat Günther L'HEUREUX voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 26 oktober 2020 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De eerste tussenkomende partij dient op 10 april 2020 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "het plaatsen van een 42,21 meter hoge vakwerkpyloon" op het perceel gelegen te 3960 Bree, Wijshagerstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 333Z20.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Neerpelt-Bree', vastgesteld met koninklijk besluit van 22 maart 1978 in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's en in een reservatiezone.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Gedeeltelijke afschaffing reservatiestrook N730', goedgekeurd op 16 januari 2014 in een zone voor KMO.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 mei 2020 tot en met 6 juni 2020, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Bree adviseert op 15 juni 2020 voorwaardelijk gunstig.

Het Directoraat-generaal Luchtvaart van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer adviseert op 29 mei 2020 voorwaardelijk gunstig.

De verwerende partij verleent vervolgens op 2 september 2020 de gevraagde omgevingsvergunning onder voorwaarden.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij maakt voorbehoud bij het niet oproepen en het niet tussenkomen van nv PROXIMUS die eveneens als operator gebruik zal maken van de betrokken pyloon. Ze wijst op de afwezigheid van een procedure van derdenverzet bij de Raad waardoor nv PROXIMUS in de mogelijkheid zal zijn om een tussengekomen arrest van de Raad aan te vechten bij de Raad van State.

Beoordeling door de Raad

De Raad merkt vooreerst op dat het bevreemdend is dat de raadsman van de eerste tussenkomende partij spreekt namens de nv PROXIMUS zonder blijkbaar over enig mandaat van deze vennootschap te beschikken.

De Raad wijst verder op artikel 65, §1, eerste lid Procedurebesluit dat luidt als volgt:

“§ 1. De kamervoorzitter bepaalt bij beschikking:

1° de plaats, de dag en het tijdstip van de zitting waarop de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt behandeld, eventueel te zijnen huize, zelfs op feestdagen en van dag tot dag of van uur tot uur;

2° de termijn waarbinnen ter griffie inzage kan worden genomen van het administratief dossier en de overtuigingsstukken;

3° de namen van een of meer van de belanghebbenden, vermeld in artikel 20, eerste en tweede lid, van het decreet, als de kamer heeft beslist een of meer belanghebbenden op te roepen;”

Hieruit volgt dat het aan de betrokken Kamervoorzitter is om te bepalen wie de belanghebbende is die in de procedure kan tussenkomen. Mede gelet op het zeer uitzonderlijke karakter van de betrokken procedure wordt daarbij steeds gekozen voor de aanvrager van de aangevochten vergunning wat in deze ook is gebeurd.

Daarenboven kan en moet worden vastgesteld dat ook reeds een procedure ten gronde is gestart waar nv PROXIMUS te allen tijde op vrijwillige wijze kan tussenkomen om zijn belangen te vrijwaren.

Het voorbehoud gesteld door de eerste tussenkomende partij wordt dan ook niet verder meegenomen in de beoordeling van het verzoekschrift.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verwerende noch de tussenkomen de partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet)

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen verwijzen naar artikelen 2 en 105 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (OVD) en naar het gegeven dat het aantonen van het belang niet op een overdreven formalistische wijze mag worden beoordeeld.

Ze wijzen erop dat ze wonen in de dichte omgeving van het betrokken perceel. Ze vrezen visuele hinder en een vermindering van het zonlicht. Ze wijzen op de hoogte van de op te richten pyloon en op de westelijke ligging ervan ten opzichte van hun woning. Ze vrezen een permanente wijziging van hun weids, landelijk uitzicht. Uit de bouwplannen blijkt volgens hen duidelijk dat de constructie tot hoog boven de bestaande beplantingen uit zal komen en permanent het uitzicht zal wijzigen. Ze benadrukken dat uit de verklarende nota bij de aanvraag blijkt dat er in de buurt van de projectzone geen constructies zijn met een gelijkaardige hoogte, tenzij de vakwerkpyloon aan de Kipdorpstraat met een hoogte van 33 meter en dat dan nog op een afstand van meer dan 500 meter van het perceel van de verzoekende partijen zodat dit niet waarneembaar is. Gelet op de westelijke inplanting is de op te richten constructie van aard om de zon in de namiddag en de vooravond te ontnemen aan hun perceel. Ze vrezen een ernstige reductie van het zonlicht met een weerslag op de woonkwaliteit. Ze wijzen ook op de opgelegde voorwaarde tot het voorzien van een nachtbekalking op de top van de pyloon waardoor deze nadrukkelijk zichtbaar en waarneembaar wordt als de avond intreedt.

Ze wijzen erop dat de Raad in het verleden de uitvoering van een pyloon van 42 meter hoogte bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft geschorst wegens de inplanting naast de eigendom van de in het dossier betrokken verzoekende partijen en dat ook de Raad van State de tenuitvoerlegging van een telecommunicatiestation met een buismast van 26 meter hoogte heeft geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid op verzoek van partijen die op ongeveer 80 meter wonen. Uit alles blijkt volgens hen dat ze ernstige gevolgen zullen ondervinden van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Ze vrezen verder gezondheidshinder. De uitvoering is van aard om hun perceel aan elektromagnetische straling te onderwerpen. Ook de conformiteitsattesten tonen aan dat de

zendantennes elektromagnetische straling zullen uitzenden. Op de gebruikte frequentie kunnen deze stralen een thermisch effect veroorzaken op het menselijk lichaam. Ze stellen nadelige gevolgen voor hun gezondheid te vrezen te wijten aan het uitvoeren van de bestreden beslissing.

Ook vrezen ze een onveilige situatie omdat er steeds een risico bestaat dat de pyloon haar fixatie verliest met de fundering en ofwel op hun perceel ofwel op de Wijshagerstraat valt die regelmatig door hen wordt gebruikt om hun perceel te bereiken.

Tot slot vrezen ze ook een minwaarde van hun eigendom door de visuele hinder, de afname aan zonlicht en het gezondheids- en veiligheidsrisico.

Ze stellen dat niet kan worden betwist dat een gewone vordering tot schorsing te laat zal komen. Ze brengen foto's bij waaruit blijkt dat op 1 december 2020 de bouwput al gegraven is zodat kan worden aangenomen dat de fundering spoedig zal worden gestort waarna dan de pyloon op korte termijn kan worden geïnstalleerd. Ook de Raad van State heeft al aangenomen dat de plaatsing van een buispyloon en de realisatie van de betonplaat weinig voorbereidingswerk vereisen en ook weinig tijd in beslag nemen. De vordering is bijgevolg zo dringend dat ze onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing.

Ze wijzen er tot slot op dat ze diligent zijn opgetreden. Het verzoek tot nietigverklaring is ingesteld op 26 oktober 2020, op een ogenblik waarop er nog geen enkele indicatie was dat de eerste tussenkomende partij de werken zou aanvatten. Vervolgens hebben ze op 1 december 2020 kennis genomen van de werfactiviteiten en hebben ze de dag daarna de betrokken partijen een aangetekende brief gestuurd met een vraag om verduidelijking. Omdat er geen reactie op deze brieven is gekomen en er is vastgesteld dat de werken onverminderd worden voortgezet wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid nu ingediend enkele dagen na de start van de werkzaamheden.

2.

De verwerende partij houdt voor dat de verzoekende partijen het belang vermengen met het nadeel.

Ze wijst erop dat tussen het eigendom van de verzoekende partijen en de projectzone een afstand van ongeveer 35 meter is gelegen en dat er daartussen een groenscherm is met hoogstammige bomen en ondoorzichtige houtkant van ook ongeveer 35 meter diep. Ze stelt dat de hoogstammige bomen de pyloon grotendeels onttrekken aan het zicht van de verzoekende partijen. Ze is ook van oordeel dat er geen sprake is van een weids, landelijk uitzicht en dat geen enkel stuk wordt voorgelegd waaruit blijkt dat de verzoekende partijen zicht zullen hebben op de pyloon.

Ze stelt verder dat de verzoekende partijen niet kunnen ontkennen dat ze naast een KMO-zone wonen waar hogere constructies kunnen worden opgericht, wat ook de reden is voor de aanwezigheid van de buffer. De vakwerkstructuur maakt ook dat het een open constructie is zodat het zicht naar haar oordeel niet op een onaanvaardbare wijze wordt belemmerd. Er ligt geen enkele schaduwstudie voor. Gelet op de westelijke ligging zal de schaduw enkel van de bomen komen.

Ze meent verder dat er geen gezondheidsrisico's zijn gelet op de aanwezige conformiteitsattesten. Ook de risico's op het omvallen van de pyloon kunnen volgens haar niet ernstig worden genomen, te meer een vakwerkpyloon minder gevoelig is aan windvang.

Verder is de mogelijke waardevermindering louter terug te brengen tot een eenzijdige aanname.

Ze meent tenslotte dat door af te wachten de verzoekende partijen zelf de hoogdringendheid hebben gecreëerd.

3.

De eerste tussenkomende partij meent dat de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt tegengesproken doordat de verzoekende partijen hun reeds ingediend verzoekschrift tot vernietiging louter herhalen wat de nadelen betreft. Dit toont volgens de eerste tussenkomende partij aan dat de nadelen toen reeds bestonden en geen aanleiding zijn voor de uiterst dringende noodzakelijkheid.

Het arrest waarnaar wordt verwezen heeft volgens de eerste tussenkomende partij geen precedentwaarde omdat de omstandigheden daarin anders waren. Immers in deze is het perceel niet meteen aanpalend aan dat van de verzoekende partijen. De mast wordt volgens haar ingeplant op de meest geschikte plaats op het betrokken industrieterrein, met name op een terrein omgeven door hoogstammig groen. Het gewestplan voorzag daar vooraleer het huis van de verzoekende partijen werd opgericht reeds een industrieterrein voor middelgrote ondernemingen. Ze wijst op het aanpalend bedrijf en op het perceel zelf dat eigendom is van Fluvius en de aanwezigheid van een wachtbekken. Ze wijst ook op de aanwezigheid van de bufferzone tussen het industrieterrein en de woning van de verzoekende partijen bestaande uit twee hoogstammige bomenrijen met daartussen een landelijke aardeweg. Op die wijze, meent ze, zal de voorgehouden visuele hinder de toetssteen van de abnormale burenhinder niet doorstaan. De aanwezigheid van de bufferzone blijkt ook uit de bijgebrachte foto's. De aangehaalde nadelen bevatten volgens haar niet de ernst die vereist is voor de uitzonderingsprocedure.

4.

De tweede tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen geen ernstige nadelen op het vlak van visuele hinder ondervinden. De woning van de verzoekende partijen bevindt zich in een woonzone zodat het betwifelbaar is of er een zodanige hinder zal optreden dat niet kan worden gewacht op een beslissing ten gronde. Ze wijst ook op de tuin van de verzoekende partijen zelf en op de zone van hoogstammig groen die maken dat er enige afstand is tot de projectzone. De pyloon wordt daardoor ook grotendeels gemaskeerd zodat enkel het bovenste deel zichtbaar zal zijn. Ook deze tussenkomende partij stelt dat het aangehaalde arrest van de Raad niet dienstig is omdat de pyloon volledig zal omringd zijn door groen behalve voor de zijde gericht naar het industrieterrein.

Ze stelt verder dat de verzoekende partijen zich niet kunnen beroepen op een algemeen belang, inzonderheid het behoud van de schoonheid en het landschappelijk karakter van de omgeving.

Ook op het vlak van de veiligheid zijn er volgens haar geen nadelige gevolgen. Er is immers een conformiteitattest aanwezig voor de drie operatoren. Mede gelet op de afstand tussen beide percelen is volgens de tweede tussenkomende partij geen sprake van een zekere nabijheid die een risico op het vlak van veiligheid met zich meebrengt.

Evenmin kan er sprake zijn van enige minwaarde.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

Van de verzoekende partij wordt bovendien verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

Met de bestreden beslissing verleent de verwerende partij een omgevingsvergunning voor de plaatsing van een 42,21 meter hoge pyloon voor telecommunicatie. Uit de bestreden beslissing blijkt dat zowel de eerste tussenkomende partij als nv Proximus als de tweede tussenkomende partij hun antennes aan de pyloon zullen bevestigen.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief op 26 oktober 2020 een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Ze stellen dat op dat ogenblik er geen enkele indicatie was dat de werken zouden aanvangen.

Uit de bijgevoegde foto's blijkt dat de werken zijn gestart op 1 december 2020. De verzoekende partijen geven aan dat, ondanks enkele aangetekende brieven met vraag naar de intenties van de verschillende actoren, de werken worden verdergezet. Ze kunnen worden gevolgd dat na het storten en uitharden van de fundering – nadat klaarblijkelijk al een eerste stabiliserende fundering is gestort - zowel de pyloon als de zendantennes snel kunnen worden geplaatst mede gelet op de ervaring hierin van de eerste tussenkomende partij en de overige operatoren waaronder de tweede tussenkomende partij.

De verzoekende partijen hebben de snelheid van de uitvoering van de met de bestreden beslissing vergunde werken opgevolgd en op basis van de feiten en omstandigheden op het terrein de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld. De loutere stelling van de eerste tussenkomende partij dat geen vordering tot schorsing zou zijn ingeleid om de pleitzitting in een andere gelijkaardige zaak niet te hypothekeren wordt op geen enkel ogenblik aangetoond. De Raad is van oordeel dat zelfs indien de verzoekende partijen op 26 oktober 2020 ook de gewone schorsing hadden gevorderd, deze vordering niet tijdig tot een uitspraak zou hebben geleid. De verzoekende partijen maken dan ook voldoende aannemelijk dat het resultaat van een gewone schorsingsvordering te laat zal komen om, rekening houdend met de normale behandelingstermijn van een gewone schorsingsvordering, een efficiënt rechtsherstel te bekomen.

3.

Uit het dossier, de foto's en de pleidooien ter zitting blijkt dat de aanwezige bufferzone er tot op heden voor heeft gezorgd dat de verzoekende partijen niet uitkijken op de in het industriegebied aanwezige gebouwen die – zeker wat betreft het meest onmiddellijke 'industriegebouw' – beperkt zijn tot laagbouw bestaande uit maximaal twee bouwlagen.

Uit het dossier blijkt verder dat de pyloon, met een hoogte van 42,21 meter, wordt ingeplant onmiddellijk naast de bufferzone die het perceel van de verzoekende partijen scheidt van het betrokken industriegebied/KMO-zone.

De afweging wat de visuele hinder in hoofde van de verzoekende partijen betreft, moet dan ook gelegen zijn in het verschil van hun huidig zicht waarbij de aanwezige laagbouw in het industriegebied van hun zicht is afgescheiden door de bufferzone en van hun toekomstige zicht waarbij op de rand van het industriegebied en de bufferzone een pyloon van 42,21 meter zal worden ingeplant.

De stelling van de eerste tussenkomende partij dat het betrokken perceel eigendom is van Fluivis en er dus ook een hoogspanningsmast kon komen en de verzoekende partijen dit konden weten,

is een loutere hypothese en kan niet ernstig worden genomen. Uit niets blijkt dat het perceel daartoe bestemd zou zijn. Uit de plannen blijkt dat er op heden een bufferbekken aanwezig is zodat de verzoekende partijen zich daaraan niet te verwachten hadden.

Uit de pleidooien ter zitting blijkt dat de aanwezige bomen in de bufferzone maximaal 20 meter hoog zijn zodat de pyloon daar 20 meter boven uit zal steken. De Raad is dan ook van oordeel dat in redelijkheid niet kan worden betwist dat de uitvoering van de bestreden beslissing zwaarwichtige visuele hinder kan veroorzaken voor de verzoekende partijen, die aldus een oorzakelijk verband aantonen tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te meer omdat de bufferzone, zoals gesteld, er tot op heden wel voor zorgde dat er geen zicht was op de gebouwen in industriegebied.

4.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen – eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van

- artikelen 4.3.1, §1, eerste lid, a) en 4.4.7, §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO)
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet)
- artikel 3, §2, 12° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen Algemeen Belang)
- het materieel motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zowel de verwerende als de eerste tussenkomende partij stellen dat het voorwerp van de aanvraag strijdig is met de bestemming zoals die is vastgelegd door het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit is volgens hen dan ook de reden dat, aangezien de pyloon hoger is dan 20 meter, de eerste tussenkomende partij in haar aanvraag toepassing vraagt van de afwijkingsmogelijkheid uit artikel 4.4.7, §2 VCRO en in haar nota dan ook het volgens haar ruimtelijk beperkt karakter van de pyloon motiveert.

De verzoekende partijen stellen dat een deugdelijke inhoudelijke motivering van de ruimtelijk beperkte impact ontbreekt. Geen enkel element van de gegeven motivering wordt op concrete wijze ingevuld en getoetst aan het voorwerp van de aanvraag. De stelling dat er een ruimtelijk beperkte impact is, is volgens hen niet meer dan een stijformulering die niet steunt op concrete, feitelijke gegevens. De verwerende partij laat deze beoordeling op onwettige wijze samenvallen met de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De Raad heeft er nochtans meermaals op gewezen dat de beide beoordelingen niet gelijk lopen, waarbij de beoordeling inzake artikel 4.4.7, §2 VCRO ruimer moet gaan. Het louter feit dat wordt verwezen in de bestreden beslissing naar de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening en verder niets wordt toegevoegd met betrekking tot het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden houdt in dat er een schending is van de ingeroepen bepalingen.

Ze stellen dat ook uit de overige delen van de bestreden beslissing geen motieven blijken die in staat zijn om de stelling van de verwerende partij te dragen. Uit rechtspraak blijkt nochtans dat de ruimtelijke impact van de mast hoofdzakelijk en in de eerste plaats wordt bepaald door de hoogte ervan. Hieruit volgt volgens hen dat de impact toeneemt naarmate de hoogte toeneemt en dat de ruimtelijke impact in de eerste plaats met betrekking tot het hoogteaspect moet worden beoordeeld. Met verwijzing naar de hoogte en met verwijzing naar de inhoud van de bezwaarschriften inzake deze hoogte, moet worden vastgesteld dat de verwerende partij nalaat de ruimtelijke impact van dit aspect te bespreken in het kader van de toetsing aan artikel 4.4.7, §2 VCRO. De hoogte wordt enkel – en inhoudelijk niet correct – behandeld in de bespreking van de bezwaarschriften en in het onderdeel dat de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening beoordeelt.

De verzoekende partijen stellen dat het hoogstammig groen in de buurt geen invloed zal hebben op het meest visueel storende element van de mast zijnde het hoogteaccent, dat nog eens extra wordt geaccentueerd door de aan te brengen zendantennes. Uit de plannen blijkt dat het hoogstammig groen verre van hoog genoeg is om de mast ook maar enigszins in het landschap te laten opgaan. De verwijzing naar dit omgevingselement is dan ook niet dienend om te besluiten tot het beweerd beperkt karakter van de ruimtelijke impact. Ze menen dat dit nog met meer reden geldt aangezien de verwerende partij nalaat de hoogte van het hoogstammig groen te concretiseren of de geconcretiseerde hoogte van dit groen specifiek in relatie met de masthoogte te beoordelen. Ook de aan te brengen lichtbebakening is niet meegenomen in de beoordeling van de impact.

Het gegeven dat er slechts één pyloon wordt gebouwd voor drie operatoren kan volgens de verzoekende partijen evenmin overtuigen. Immers, de ruimtelijke impact moet worden beoordeeld op basis van de eigenschappen van de constructie zelf. Ze verwijst nogmaals naar rechtspraak van de Raad waarin is gesteld dat de hoogte van een zendmast het voornaamste element is dat een ruimtelijke impact veroorzaakt zodat de verwerende partij niet zonder meer kan aannemen dat de ruimtelijke impact van één constructie met een hoogte van 42,21 meter beperkter is dan de ruimtelijke impact van meerdere constructies die onder deze hoogte blijven. Minstens bevat de bestreden beslissing volgens hen geen enkele vorm van vergelijkend onderzoek dat dit uitgangspunt staft. De loutere keuze van de eerste tussenkomende partij om een pyloon op te richten waaraan meerdere operatoren hun antennes kunnen bevestigen – waardoor de mast zo hoog moet worden gebouwd – staat volgens de verzoekende partijen los van de ruimtelijke impact ervan. Ook constructies waarvan een aanvrager beweert dat dergelijke hoogte noodzakelijk is kunnen een ernstige ruimtelijke impact hebben op de omgeving. Ze wijzen er nog op dat uit de telecomcode blijkt dat de hoogte van een vakwerkmast een parameter is die een invloed uitoefent op het technisch rendement en dus moet worden beschouwd als een element dat de rentabiliteit van de constructie voor de aanvrager beoogt. Dit geldt volgens hen des te meer omdat de verwerende partij op 6 augustus 2019 een vergunning heeft verleend voor de bouw van een nieuwe vakwerkpyloon van 33 meter hoog + 1 meter topbuizen voor de plaatsing van schotelantennes voor mobiele communicatie en de plaatsing van de bijhorende technische kasten op een terrein aan de Kipdorpstraat wat midden in het industriegebied is zodat deze per hypothese een betere ruimtelijke inpassing kent. Ze menen dat het kennelijk onredelijk is om vlakbij een al vergunde mast nu aan de rand van een industriegebied en pal aan een woonwijk een hogere mast goed te keuren.

Verder zijn ze van oordeel dat het louter feit dat de mast naast bedrijfsgebouwen wordt voorzien niet doet besluiten dat er slechts een ruimtelijk beperkte impact is van de mast. De bestreden beslissing vermeldt niet de hoogte van deze zogenaamde grootste bedrijfsgebouwen en vergelijkt deze ook niet met de hoogte van de mast. Ze menen dan ook dat de hoogte van deze gebouwen niet van die aard is om ervoor te zorgen dat de ruimtelijk beperkte impact van de mast als beperkt kan worden beschouwd. Volgens hen blijkt ook uit foto's van deze gebouwen dat deze niet van

aard zijn om de ruimtelijke impact van de mast te matigen zodat de verwijzing naar deze gebouwen niet dienend is.

Zowel de verwerende partij als de eerste tussenkomende partij verwijzen naar de gunstige score inzake kwetsbaarheid die het perceel geniet volgens de telecomcode. Ze stellen dat de beoordeling als *“weinig kwetsbaar”* enkel steunt op de ligging in een zone die is aangeduid als industriegebied maar dat het natuurgebied waaraan het perceel grenst juist in de betrokken code als *“uiterst kwetsbaar”* wordt beoordeeld. Ze menen dat de kwalificatie *“weinig kwetsbaar”* dus niet dienend is om te besluiten dat er een beperkte impact is.

Ze wijzen ook op de code wat betreft de schaal van telecomconstructies. Volgens de telecomcode worden masten van hoger dan 30 meter als constructies op *“grote schaal”* beschouwd die niet langer wenselijk zijn vanwege de visuele impact. De code stelt dan ook voor om de evaluatie van pylonen van hoger dan 30 meter te koppelen aan de schaal en de invulling van de onmiddellijke omgeving en noemt daarbij als voorbeelden een klaverblad of een spoorwegbundel. Ze besluiten dat uit de telecomcode blijkt dat de visuele impact dermate groot is dat het gebruik ervan wordt afgeraden behoudens in gevallen waarin de onmiddellijke omgeving het gebruik van een constructie op dergelijk grote schaal toelaat. Ze stellen dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat het betrokken terrein voor dergelijk gebruik in aanmerking komt. Ook een verwijzing naar de telecomcode kan volgens de verzoekende partijen niet dienen om te besluiten tot een ruimtelijk beperkte impact van het vergunde. De telecomcode stelt immers uitdrukkelijk dat de vergunde constructie omwille van haar visuele impact als onwenselijk moet worden beschouwd en dat het gebruik van een tweede kleinere mast te verkiezen is.

Ze menen dat de verwijzing naar de telecomcode in de bestreden beslissing niet dienend is om te besluiten tot de ruimtelijk beperkte impact van de constructie.

Ze menen dat wanneer de verwerende partij de omvang van het project en de ruimtelijke impact ervan op een zorgvuldige wijze had onderzocht, ze tot de vaststelling zou zijn gekomen dat de constructie gelet op de omgeving geen ruimtelijk beperkte impact heeft. In de bestreden beslissing worden niet de concrete gegevens uit het dossier onderzocht en wordt de ruimtelijk beperkte impact gemotiveerd door te verwijzen naar elementen die niet van aard zijn de genomen conclusies te dragen. Mede gelet op de ingediende bezwaren waarin onder andere de ruimtelijke impact in vraag werd gesteld, gold er in hoofde van de verwerende partij een verzwaarde onderzoeks- en motiveringsplicht. Er moest op dat vlak dan ook des te preciezer onderzoek gebeuren en des te concreter worden gemotiveerd wat niet is gebeurd.

2.

De verwerende partij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing en naar het feit dat ze heeft vastgesteld dat er een gemotiveerd verzoek tot afwijking op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO is ingediend. Ze beaamt dat de ruimtelijk beperkte impact in deze voornamelijk vanuit het hoogteaspect moest worden bekeken maar dat deze volgens de eerste tussenkomende partij als beperkt moest worden beoordeeld op basis van de aard van de constructie, met name een doorzichtige vakwerkpyloon. Ze stelt dit standpunt te zijn bijgetreden en te hebben aangenomen dat het ruimtelijk functioneren van de KMO-zone of van het woongebied niet wordt geschaad. De zendmast moet juist zorgen voor het beter functioneren van mobiele telefonie in de omgeving.

Ze stelt nog dat ze bij de bespreking van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening dit herneemt en aanvult. Ze wijst erop dat ze vaststelt dat de inplanting de meest aangewezen is gelet op de kwetsbaarheidsschaal, dat er op die wijze maar één en niet drie pylonen nodig zijn en dat er een volledige insluiting is door hoogstammige bomen. Ze houdt voor dat dit haar heeft doen besluiten dat een afwijking op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO verantwoord is. Het gegeven dat het aanpalende bos slechts een score 16 krijgt is volgens haar evident omdat het niet wenselijk is

om in een ongeschonden bos een pyloon op te trekken. Ze meent dat haar conclusie niet kennelijk onredelijk is.

Ze is van oordeel dat de verzoekende partijen de bestreden beslissing slechts fragmentair lezen en de motivering niet weerleggen, maar zich beperken tot algemene kritiek.

Ook het feit dat er slechts één pyloon voor drie operatoren wordt opgericht is volgens haar wel degelijk relevant en alleszins beter dan drie pylonen van elk 33 meter waarop de verzoekende partijen dan ook uitzicht zouden hebben.

3.

De eerste tussenkomende partij stelt dat uit de afgeleverde conformiteitsattesten duidelijk blijkt dat er daar nood is voor de drie operatoren om één zendmastinstallatie te bekomen. Ze wijst erop dat uit de verklarende nota bij de aanvraag duidelijk blijkt dat er naar verschillende alternatieven werd gekeken doch dat er geen waren/zijn.

Voor de verzoekende partijen is er geen gezondheidsrisico. Het conformiteitsattest van de tweede tussenkomende partij toont aan dat de woning van de verzoekende partijen niet valt binnen het horizontale stralingspatroon. Hieruit blijkt ook voor de drie operatoren dat het verticale stralingspatroon slechts te berde komt aan een hoogte rond de 10 meter vanaf 90 à 100 meter.

Het geschonden uitzicht kan ook niet worden weerhouden gelet op het allereerst aanwezige industrieterrein.

4.

De tweede tussenkomende partij meent dat onterecht wordt voorgehouden dat de verwerende partij zich zou hebben bediend van een loutere stijlformule. Immers, de verwerende partij heeft ook de motivering tot afwijking zoals opgenomen in de verklarende nota hernomen. Daarin is niet enkel gewezen op de beperkt ingenomen oppervlakte maar ook op de beperkte visuele impact door de keuze voor één pyloon. Ze gaan ook voorbij aan de motivering inzake de aanwezigheid van het omringend hoogstammig groen, de geringe bouwdichtheid en de locatie op het einde van een industrieterrein.

Verder meent ze dat de beoordeling van de ruimtelijke impact in de bestreden beslissing niet samenvalt met de verenigbaarheid van de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing stelt zelfs uitdrukkelijk dat het twee onderscheiden zaken zijn

Ze stelt verder dat de verwerende partij wel degelijk de hoogte en de daaruit voortvloeiende impact heeft besproken. Ze verwijst opnieuw naar het verzoek tot afwijking in de verklarende nota waarin ook de hoogte wordt geïllustreerd. De verwerende partij verklaart niet dat er geen invloed is door het hoogstammig groen maar wel dat de impact daardoor eerder beperkt of gering is. Dit volstaat volgens haar om te besluiten tot een beperkte ruimtelijke impact. De andere elementen waarnaar de verzoekende partijen verwijzen zijn volgens haar irrelevant.

Beoordeling door de Raad

1.

Op grond van artikel 4.3.1, §1, 1° a) VCRO moet een omgevingsvergunning worden geweigerd wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, tenzij daarvan op rechtsgeldige wijze kan worden afgeweken.

Artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziet in een afwijkingsmogelijkheid van de planologische bestemming voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. Dit artikel, zoals van toepassing, bepaalt:

“§ 2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.”

Het uitgangspunt van de thans geldende afwijkingsbepaling van artikel 4.4.7, §2 VCRO is dat de ruimtelijke en planologische impact van een project, en de mogelijkheid tot alternatieve locaties, onderzocht worden, en, daaraan gekoppeld, het nut of de noodzaak van een voorafgaandelijk planningsinitiatief.

Artikel 3, §2, eerste lid van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang bepaalt onder meer:

“Naast de handelingen, vermeld in paragraaf 1, kunnen de volgende handelingen van algemeen belang beschouwd worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De handelingen hebben betrekking op:

...

12° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken, zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten, als de pylonen minstens 20 meter hoog zijn;

...

De handelingen, vermeld in het eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, mogen niet worden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, tenzij die handelingen door de aard, ligging en oppervlakte ervan geen significante impact hebben op het ruimtelijk kwetsbare gebied.

De vergunningsaanvrager die de handelingen, vermeld in het eerste lid, wil uitvoeren, motiveert in zijn vergunningsaanvraag waarom die handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben.

Het vergunningverlenende bestuursorgaan beoordeelt concreet of de handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en de omvang van het project en het ruimtelijke bereik van de effecten van de handelingen.

Een combinatie van de handelingen, vermeld in de paragrafen 1 en 2 of in paragraaf 2 alleen, kan ook beschouwd worden als een handeling van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact heeft als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

De verwerende partij beschikt bij de beoordeling over de impact op het ruimtelijk functioneren van het gebied over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling op dit punt niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. Evenmin is de Raad bevoegd om te oordelen over de opportuniteit van de bestreden beslissing. Bij zijn legaliteitscontrole is de Raad enkel bevoegd om, op basis van de concrete gegevens van de zaak, te onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan de feiten, waarop zij haar beoordeling baseert, correct heeft vastgesteld en of zij op basis daarvan in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de gevraagde handelingen, conform artikel 4.4.7, §2 VCRO *juncto* artikel 3, §2 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, een ruimtelijk beperkte impact hebben.

2.

De gevraagde pyloon voor telecommunicatie ligt volgens het geldend gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: gRUP) in een zone voor KMO. In de bestreden beslissing stelt de verwerende partij vast dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de voorschriften van dit gRUP.

De verwerende partij past vervolgens het artikel 4.4.7, §2 VCRO toe om af te wijken van de voorschriften van het gRUP. Ze stelt daarbij in eerste instantie zeer algemeen dat de handelingen niet worden voorzien in een ruimtelijk kwetsbaar gebied en dat het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet wordt overschreden. Er wordt daarover niet meer gesteld.

Vervolgens citeert ze als volgt de vraag tot afwijking zoals die is opgenomen in de verklarende nota wat betreft de ruimtelijk beperkte impact:

“De nieuw te plaatsen telecomopstelling overschrijdt een hoogte van 20 m maar dient desalniettemin beschouwd te worden als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact!

Het betreft hier het plaatsen van een nieuwe vakwerkpyloon. Deze zal gebruikt worden door de 3 operatoren, waardoor er dus maar 1 constructie in de omgeving wordt geplaatst. De pyloon wordt uitgevoerd in staal, lichtgrijs.

De bijkomende oppervlakte die wordt ingenomen op de grond door het basisstation blijft uiterst beperkt. Het betreft enkel de noodzakelijke ruimte voor het plaatsen van de gebruikelijke kasten.

De visuele impact van dit nieuwe basisstation kan als eerder als beperkt worden beschouwd gezien het gaat over een vakwerkpyloon waarbij door de opbouw van de pyloon, de visibiliteit van het landschap gegarandeerd blijft. De nieuwe technische kasten worden vlakbij de pyloon geplaatst.

In paragraaf 3.2 wordt dieper in gegaan op de ruimtelijke context van de site.

Conclusie:

Op basis hiervan kan de ruimtelijke impact van de opstelling op zijn omgeving als eerder beperkt worden beschouwd en is ze niet bepalend in die zin dat ze het ruimtelijk functioneren van de omgeving in gevaar zou brengen.

De voorgestelde werken voldoen dus aan de bepalingen van de afwijkingmogelijkheid voorzien in artikel 4.4.7 §2 van de vlaamse codex ruimtelijke ordening.”

Op basis hiervan besluit de verwerende partij als volgt over de vereiste beperkte ruimtelijke impact:

“Er kan gesteld worden dat met voorliggend project het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschreden wordt. Het ontwerp houdt rekening met de omgeving, zowel qua materiaalgebruik als schaal. De impact van het ontwerp is beperkt, zodat er moet gesteld worden dat het gevraagde aanvaardbaar is binnen de bepalingen van artikel 4.4.7, §2 VCRO en het bijhorend uitvoeringsbesluit.

De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening wordt verder behandeld onder de titel “Inhoudelijke beoordeling”.

3.

De verzoekende partijen overtuigen op het eerst gezicht in hun uiteenzetting dat de motieven uit de bestreden beslissing niet kunnen volstaan om te besluiten dat de gevraagde pyloon slechts een ruimtelijk beperkte impact heeft.

De verwerende partij treedt immers louter de verklarende nota van de aanvrager bij waarin enkel is gesteld dat er maar één pyloon zal zijn voor drie operatoren, welke de wijze van uitvoering is, dat er maar een beperkte inname van oppervlakte is op de grond en dat er slechts een beperkte visuele impact is omdat het gaat over een vakwerkpyloon waarbij door de opbouw ervan de visibiliteit van het landschap gegarandeerd blijft.

Wat de verwijzing naar paragraaf 3.2 van de verklarende nota betreft, moet worden vastgesteld dat deze in het geheel uitdrukkelijk over de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening handelt. De Raad merkt op dat er niet zonder meer kan van uitgegaan worden dat de motieven in de bestreden beslissing in het kader van de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, evenzeer relevant zijn voor de vraag naar de ruimtelijke impact van het project, aangezien de beide toetsingskaders niet samenvallen en de beoordelingen evenmin met elkaar kunnen worden gelijkgesteld. De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is te onderscheiden van de beoordeling op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Immers kan een bepaald project inpasbaar geacht worden in de omgeving bestaande toestand en dus verenigbaar zijn met de goede ruimtelijke ordening, zonder dat er van een “ruimtelijk beperkt” project in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden gesproken.

Met de verzoekende partijen kan akkoord worden gegaan dat er onvoldoende – en bij nalezing van de bestreden beslissing, zelfs geen – rekening is gehouden met de hoogte van de pyloon bij het beoordelen van de ruimtelijke impact omdat er enkel wordt verwezen naar de wijze van uitvoering en naar de beperkte inname van oppervlakte op de grond waarbij verder enkel nog, zonder enige nadere motivering, wordt gesteld dat de visuele impact eerder beperkt is omdat het een vakwerkpyloon betreft. Er moet echter worden opgemerkt dat de ruimtelijke impact van de pyloon niet alleen door zijn grondinname of uitvoering wordt gedetermineerd maar ook, en zelfs in de eerste plaats, door de hoogte ervan. De vergunningverlenende overheid moet bij zijn beoordeling over de al dan niet beperkte ruimtelijke impact van een handeling van algemeen belang rekening houden met *“de aard en de omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handeling”*. Het is dus niet uitgesloten dat een bouwwerk met een beperkte grondinname maar een aanzienlijke hoogte, zoals een pyloon, de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden toch overschrijdt. Dat die ruimte-inname beperkt is tot het absoluut noodzakelijke doet niet anders besluiten. De beoordeling van de ruimtelijk beperkte impact omvat

in casu immers noodzakelijk meer dan een louter onderzoek naar de grondinname en de wijze van uitvoeren van de pyloon. Ook de ruimte die de gevraagde pyloon in de hoogte inneemt en de visuele impact hiervan op de omgeving, is van belang.

De stellingname in de bestreden beslissing en/of in de verklarende nota over de ruimtelijk beperkte impact betreft op geen enkel ogenblik de hoogte van 42,21 meter in haar beoordeling. Zoals eerder gesteld kan de stellingname daarover in het onderzoek naar de verenigbaarheid met de goede ruimtelijk ordening daaraan niet verhelpen. De Raad moet vaststellen dat de verwerende partij zelf weinig of geen zorgvuldig onderzoek heeft verricht en in essentie gewoon de verklarende nota van de aanvrager overneemt.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op het eerste zicht niet op een zorgvuldig gemotiveerde wijze heeft geoordeeld dat de gevraagde pyloon van 42,21 meter hoog slechts een ruimtelijk beperkte impact heeft en aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO werd voldaan.

5.

Het middel is ernstig.

VIII. VRAAG TOT TOEPASSING VAN ARTIKEL 83 PROCEDUREBESLUIT

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij vraagt om, met toepassing van artikel 83 Procedurebesluit, een getuige te horen. Ze beweert dat uit de uiteenzetting van de te horen persoon zal blijken dat in de conformiteitsattesten wel degelijk rekening is gehouden met de onmiddellijke omgeving. Ze meent dan ook dat het gepast is om in de fase van het vooronderzoek, maar dan in plaats van in te gaan op de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een hoorzitting te organiseren met de naar voor geschoven getuige om deze toelichting te verschaffen.

Beoordeling door de Raad

Artikel 83 Procedurebesluit betreft een onderdeel van het vooronderzoek in de procedure ten gronde zodat het niet transponeerbaar is naar enige andere vorm van procedure bij de Raad.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft een procedure die erop gericht is zo snel mogelijk een uitspraak te verschaffen aan de rechtszoekende. In die zin kan deze procedure niet zo maar aan de kant worden geschoven om dan pas na in het vooronderzoek van de procedure ten gronde een getuige te hebben gehoord, uitspraak te doen. Het betreft hier een uitzonderingsprocedure, die niet alleen het normale verloop van de procedure voor de Raad ernstig verstoort, maar tevens, omwille van de strikte en korte termijnen, de onderzoeksmogelijkheden en de rechten van verdediging van verwerende partij en van de eventuele belanghebbende partijen beperkt. In die optiek leent deze procedure zich uit haar aard niet om een getuige te horen.

De Raad is op heden gevraagd uitspraak te doen over de ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de omgevingsvergunning verleend aan de eerste tussenkomende partij. Het snelle karakter van deze procedure is onverenigbaar met het horen van een getuige.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van ORANGE BELGIUM nv en TELENET GROUP nv is ontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft.
2. De Raad beveelt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 2 september 2020, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de omgevingsvergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het plaatsen van een 42,21 meter hoge vakwerkpyloon op het perceel gelegen te 3960 Bree, Wijshagerstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 333Z20.
3. De uitspraak over de kosten wordt tot de beslissing over de vordering tot vernietiging uitgesteld.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van 100 euro elk.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 15 december 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Yannick DEGREEF

Marc VAN ASCH